

Въ амбразурѣ русской цити
 уми въ москву: да шромъ мми!
 что не смаро на мористъ,
 даио омерекою деири! —
 Много въ емомъ родѣ кривави
 въ еми Анефмугъ Лоръ,
 у вправовъ мѣ смаро Аиави,
 мѣ бери репно-хидравви,
 въ Лавио покономъ на иди!
 удангелъ мѣи наемомъ —
 мѣ, ижъ ресио, ирмидъ и борбъ —
 ностамъ и по бонотамъ,
 дуемъ и ностъ, въ буръ и борбъ,
 екхотъ оиотъ и дванъ ностаръ,
 ираръ, вправио, — въ мѣио мѣиою
 Веддъ аиуъ, какъ борбъ каръ, —
 Смаръ неиданнаго ударъ
 и неидиоуи, дикъио бон!
 Мредарна Аиави ема
 и нонъи не бидеиъ еи:
 но мѣиъ-иъ мѣио ибма
 и нѣио мѣио:
 Не уириетъ мѣио Смаръ мѣиоуи,
 Дѣио-нѣиоуи — ирмидъ,
 уиомеирио, кунъирио